

O pravilă de rugăciune aleasă cu chibzuință, corespunzătoare puterilor și felului de viață, servește drept un mare ajutor pentru cel ce se nevoiește pentru mântuirea sa. Săvârșind-o în anumite ceasuri, dobândim o deprindere, o cerință firească și necesară.

Cel ce a căpătat această fericită deprindere, de îndată ce se va apropia de obișnuitul loc de săvârșire a pravilei, sufletul i se umple de o dispoziție către rugăciune. El n-a început să pronunțe nici un cuvânt din rugăciunile citite de el, iar din inima se și revarsă umilinta și mintea se adâncește în camera dinlăuntru.

În timpul primului avânt de râvnă și fierbințeală, nevoitorul le îndeplinește un timp oarecare, dar desigur că dând atenție mai mult cantității, decât calității mai târziu puterile îi slăbesc din cauza nevoițelor ce întrec forțele trupești, ceea ce îl silește să-și scurteze din ce în ce mai mult pravila.

Vai! Și adeseori nevoitorii, rânduindu-și fără nicio chibzuială o pravilă împovărătoare, trec de la pravila cea atât de grea direct la lepădarea oricarei pravile.

După lepădarea pravilei și chiar după scurta-re ei, năpădește numaidecât asupra nevoitorului o tulburare. Din tulburare, el începe să simtă un dezechilibru sufletesc. Din dezechilibru se naște trândăvia care, întărindu-se, produce o slăbire și o ieșire din fire, iar din lucrarea lor, nevoitorul fără judecată începe să se dea în mâinile unei vieți deșarte și risipite, căzând cu indiferență în cele mai grosolane greșeli. Vai!

După ce ți-ai ales o pravilă de rugăciune pe măsura puterilor și necesităților sufletești, luptă-te cu tine să o împlinești, cu grijă și fără abatere, căci aceasta este de trebuință pentru menținerea puterilor morale ale sufletului tău, așa cum este de trebuință pentru menținerea puterilor trupești, un aer curat și o hrană sănătoasă suficientă ce se întrebuițează zilnic în anumite ceasuri.

Vai! Din pricina că am lăsat o mică pravilă, – pentru că cei care o îndeplinesc, se învrednicesc de apărarea lui Hristos – noi ne facem supuși diavolilor, după cum este scris de un oarecare înțelept: "Cel ce nu-și supune voia sa lui Dumnezeu, se va supune vrăjmașilor săi". Aceste pravile, care ți se par mici, ți se vor face niște ziduri împotriva celor ce stăruie să ne robească.

Citirea plină de rugăciune din Acatistul Prea Dulcelui Iisus, în afară de vrednicia sa

proprie, servește drept o admirabilă pregătire pentru exercitarea cu rugăciunea lui Iisus, care se citește astfel: "Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul". Această rugăciune alcătuiește aproape unica îndeletnicire pentru nevoitorii sporiți care au ajuns la simplitate și curățenie, pentru care orice multă cugetare și multă cuvântare le este drept risipire împovărătoare.

Acatistul arată cu ce gânduri poate fi însoțită rugăciunea lui Iisus, care pentru un nou începător pare extrem de uscată. El, în toată întinderea lui, zugrăvește numai cererea păcătosului ca Domnul Iisus Hristos să-l miluiască; dar acestei cereri i se dau felurite forme corespunzătoare cu munca minții noilor începători. Așa li se dă pruncilor hrana, care mai întâi este înmuiată.

Iubite frate, supune-ți libertatea în folosul pravilei, căci ea, lipsindu-te de libertatea pierzătoare, te va lega numai pentru ca să-ți aducă libertatea duhovnicească, libertatea lui Hristos. La început lanțurile ți se vor părea grele, mai târziu însă, se vor face scumpe pentru cel legat de ele.

Toți sfinții lui Dumnezeu au luat asupra lor și au purtat jugul cel bun al pravilei de rugăciune. Urmează și tu lor, calcă și tu pe urmele Domnului nostru Iisus Hristos, Care luând trup omenesc și arătându-ne prin El Însuși Chipul de purtare, a lucrat așa cum lucra Tatăl Lui, vorbea ceea ce Îi porunca Tatăl, având drept scop împlinirea întru totul a voinței lui Dumnezeu. Voia Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh este una. Cu privire la oameni, ea se cuprinde în mântuirea oamenilor.

Prea Sfântă Treime, Dumnezeul nostru, Slavă Ție! Amin.

(Sfântul Teofan Zăvorâtul)

Catedrala Sfântul Duh din Minsk, foto